

Dansk Handicap Forbund

Himmerland afdeling

Blad nr. 1 · 2011 · Årgang 17

Forår i Danmark

Lokalafdeling for

Vesthimmerland, Rebild
& Mariager Fjord

www.danskhandicapforbund.dk/himmerland

Et tilbageblik i anledning af afdelingens 20 års jubilæum

I 1991 var der nogle ildsjæle, der ville starte en lokal afdeling op i Nibe. Det var Erik Schroll Christensen, forælder til et handicappede barn, og Sanne Christoffersen, der sad i folkeoplysningsudvalget, samt ægtefælle til en handicappet mand.

Efter diverse undersøgelser blev det Dansk Handicap Forbund de henvendte sig til, da forbundet var politisk og ikke en sygdomsforening. Her kunne personer med alle former for handicaps samt deres pårørende være medlemmer.

Jungletrommerne lød og der blev annonceret i Nibe lokal avis om møde på Nibe sundhedscenter for interesserede og med henblik på at lave en lokal afdeling med stiftende general forsamling den 4. april 1991.

Kredsformand Ninna Andersen, samt organisationssekretæren Jan Jørgensen fra Dansk Handicap Forbunds hovedkontor mødte op.

Der kom folk fra Nibe kommune og Sundhedscentrets bestyrelse, de syntes det var en god ide med en handicap forening i kommunen.

Undertegnede var mødt op af interesse som forælder til et handicappet barn.

Efter en god orientering om, hvad Dansk handicap forbund var, fortalt af Jan Jørgensen, blev man enig om at stifte lokalafdelingen, den kom til at hedde:

NIBE OG OMEGNS HANDICAPFORENING

Den første bestyrelse kom til at se sådan ud.

Formand: Erik Schroll Christensen
Kasserer: Charlotte Gatzwiller
Sekretær: Gert Frikke,
Bestyrelsesmedlemmer:
Preben Sørensen,
Lillian Madsen
Suppleanter:
Otto Christensen
Christoffer Christoffersen
Som revisor Jørn Skoda

Efter bestyrelsesvalget overrakte Jan Jørgensen kr. 2.500,- til foreningen med løfte om det samme året efter, hvis vi nåede op på 25 medlemmer. Nibe kommune gav os kr. 5.000,- i startkapital.

Det var lige den første aften af mange.

Jeg vil her fortælle, at det KUN var min mening, at jeg skulle være behjælpelig med at bage en kage, gå lidt til hånde o.s.v. MEN....

Så skulle vi i gang. Vi lavede plakater, der kom op at hænge i byens forretninger, delte løbesedler ud, søgte forskellige fonde om penge til at lave arrangementer og vi lavede vores eget logo til afdelingen.

Vi begyndte også selv at kontakte forskellige arrangementer bl. a. Nibe festival med henblik på, at de satte handicaptolletter op. Vi gav penge til en hyttetur for handicappede børn o.s.v.

Vi ansøgte igen Nibe kommune om tilskud. Denne gang 5% puljen og fik hele kr. 8.000,-. Nibe Lions Club gav kr. 2000,- Dette medførte at vi havde en rimelig økonomi til at gøre noget.

I August måned blev vedtægterne godkendt på hovedkontoret og afdelingen havde nu 22 medlemmer, men allerede her sker der noget i bestyrelsen. Kasserer flytter fra byen, suppleanten må træde til og Preben blev kassere.

Vores vedtægter blev også godkendt af byrådet i Nibe i oktober og vi var

allerede begyndt at holde medlemsaftner for vore medlemmer. Disse aftner blev holdt på Sundhedscentret i Nibe. Der kom invitationer om politiske møder og fester på kredsplan, samt formandsmøde i Fåborg også disse deltog vi i.

Set i bakspejlet var det et meget hektisk år, hvor der var mange ting, der skulle passes. En af de største fejl ved vores sammensætning af bestyrelse var, at der ikke var nogle personer med handicaps. Vi var alle sammen pårørende. Vi arbejdede om dagen, nogle af os var også forældre til et handicappet barn, begge dele skulle passes. Dette kunne efterhånden mærkes i bestyrelsen og allerede der havde vi den første krise i bestyrelsen. Energien og interessen slap op for de flestes vedkommende.

Vi havde langt hen af vejen haft fokus på vores egen lille lokalafdeling. Det at være med i det store forbund der arbejder i både lokalafdeling, kredsen og på landsplan kom lidt bag på os. Vi havde forpligtet os til mere end først beregnet.

På generalforsamling i marts 1992 blev Harald Bengtsen valgt som næstformand og Gurli Sloth som suppleant - begge kørestolsbrugere. I august 1992 var Erik kørt træet og overlod posten til Harald. Vores

sekretær Gert stoppede også og det hele var ved at gå i opløsning.

Jeg er den dag i dag ikke sikker på om vi havde klaret skærene, hvis ikke vi havde kredsformand Ninna Andersen. Hun kom os til undsætning. Man kunne tydelig mærke på hende, at det her bare skulle gå, så hun viste og fortalte os om alt muligt på vores bestyrelsesmøder.

Bl.a. begyndte vi, at sælge lodsedler i Nibe, flere af forretninger gav os lov, til at sidde inde i læ. Det var nødvendigt, for vi skulle have orden i økonomien, så vi kunne dygtiggøre os, samt lave medlemspleje.

Ninna begyndte også, at etablere et samarbejde imellem Nibe og Ålborg afdelingen, vi måtte skrive i deres lokalblad, de ville så sende det ud til vore medlemmer, som også var velkommen til at deltage i deres arrangementer.

Dengang var det også afdelingerne i kredsen, der på skift lavede dansk handicapdag. I 1993 arrangerede vi dansk handicapdag sammen med Ålborg, et stort politisk møde i Ålborg og om aften festede vi i Skal paviljonen i Nibe.

I 1993 begynder det at gå lidt bedre. Harald blev valgt til formand, Lil-

lian næstformand, Preben var kasser, Sekretær Margith og Gurli bestyrelsesmedlem.

Vi tog på dagskurser om relevante emner og i juni 93 var jeg på mit første weekendkursus på Sankt Knudsborg - emnet var tilgængelighed for alle.

Også medlemsplejen blev bedre, endagsudflugter i liftbus, så alle kan deltage, høstfest, filmaftner, vi holder politisk debat møder op til kommunevalg, julehygge m. m. - jo vi var skam aktive.

Nu er Preben kørt træt i det og lige pludselig er jeg konsistoriet kassere, Ninna kontakter Torben Nielsen som sad i ungdomskredsen og var bosat i Års, for at hører om han var interesseret i at hjælpe os, da han samme år blev for gammel til ungdomskredsen, det var han.

Det blev det sidste Ninna nåede at gøre for os, desværre døde hun i december 1993, men hun havde gjort et godt forarbejde i vores afdeling, nu kunne vi klare os.

Bestyrelsen i 1994, bar præg af at vi bevægede os ind i Års kommune. Formand Harald Bengtsen, Vegger, næstformand Gurli Sloth, Nibe, kasser Torben, Års, sekretær Ulla Sørensen, bestyrelsesmedlem-

mer Lillian Madsen, Nibe og Ninna Hansen, Års.

Nu fik afdelingen både skrivemaskine og fax, samt et fotoapparat, disse ting gør det lettere for bestyrelsen. Vi laver en hel mappe angående tilgængeligheden både i Nibe og Års by, inviterer politiker til at sætte sig i kørestole en tur rundt i byen, for at påpege hvor vanskelig det er at færdes.

Vi sidder i mange udvalg nu, samtidig er mange af vores arrangementer blevet en årlig begivenhed. Det er

også første år afdelingen deltager til kongressen i hovedforbundet, en spændende oplevelse, når man er med for første gang.

Vi begyndte at tale om at lave vores eget blad og det lykkedes i 1995, vi lavede det hele selv, vi tegnede annoncer, skrev artikler, klipsede blade sammen m.m.

Dette er et lille bidrag af de første 5 år af afdelingens historie, resten følger i næste blad.

Lillian

Et personligt tilbageblik

I april 1975 deltog jeg for første gang i Landsforeningen af vanføres (fra 1988 Dansk Handicap Forbunds) ungdomskreds landsmøde på Sct. Knudsborg. Årsagen til min deltagelse var et ønske om at være med til at ændre foreningen til en mere aktiv handicappolitisk organisation, hvor den handicappede selv var en del af denne proces. Jeg blev i løbet af kort tid formand for ungdomskredsen og det blev starten på et langt forløb med mange gode oplevelser.

Fra min tid i Ungdomskredsen husker jeg den ophedede debat, der var mellem moderorganisationen og os unge om, hvilken midler vi skulle bruge for at blive hørt af det omliggende samfund. Vi gik gerne på gaden med provokerende aktioner for at råbe pressen op - for derigennem at få politikerne i tale.

I 1977 gennemførte vi i mange byer aktioner, hvor vi satte en markant med kørestol symbolet med en rød streg over op på alle stede, hvor der var en trappe eller anden hindring. Det blev optaget af mange aviser og der blev en lang debat om handicappedes adgangsforhold. Debatten kom også internt i forbundet, hvor flere af de ældre tillidsfolk ville have mig smidt ud af foreningen - det var der dog ikke flertal for.

I 1980 gennemførte vi unge en landsdækkende busturne sammen med forbundet lokalafdelinger, hvor vi opførte gadeteater. Om aften havde vi indkaldt til politiske debataftner hvor kommuner, amter og folketingsmedlemmer var til stede. Her var emnet socialindkomsten som den daværende socialminister Ritt Bjerregaard havde indført. Denne turne gav også en intern debat i forbundet, men denne gang, blev vores arbejde opfattet positivt. Dette medførte, at jeg blev valgt direkte ind i hovedstyrelsen.

Foreningen havde valgt at oprette et aktionsudvalg og valgte mig som formand. En af de aktioner, der blev gennemført dengang, var en bilaktion på Christiansborg slotsplads. Vi var utilfredse med at have mistede beløbet fra den gamle bil, når vi

fik bevilliget en udskiftning. Vores aktion fik den daværende socialminister Palle Simonsen til i TV at sige, at han var enig i vores krav og vi fik provenuet tilbage ved almindelige udskiftninger.

I 1984 blev jeg valgt til foreningens næstformand, men da stillingen som organisationssekretær blev opslået i foreningen søgte jeg denne stilling og fik den. Dette indebar, at jeg forlod den politiske næstformandspost.

12 fantastiske år med mange udfordringer, stort ansvar og selvstændighed som altid blev direkte målt af kolleger, tillidsfolk, medlemmer og samarbejdspartner. Arbejdet krævede, at man altid var tæt på den politiske ledelse og direktøren, at man altid var parat til at rejse ud i landet at oprette lokalafdelinger (jeg husker stadig da jeg var med til at oprette Nibe afdelingen nu Himmerlands afdelingen for 20 år siden), at deltage i lokale generalforsamlinger for at informationer kunne gå begge veje, være med til at forberede kongresser for ca. 230 mennesker, hovedbestyrelse møder, forretningsudvalg og meget andet.

Af mærkesager, som her skal nævnes, er Forbundets ændring af hele kursusvirksomheden i samarbejde med det dagværende kursusudvalg, samarbejde med Egmont højskolen om at gå fra rent feriehold til 14 dages højskoleophold, kanotur på Gudenåen for handicappede børn, oprettelse af Handifisk en lille lystfiskerklub i samarbejde med Fiskeringen (en af Sjællands største lystfiskerforeninger) i

dette arbejde blev der oprettet fiskepladser rundt omkring for kørestolsbruger. Jeg har blandt andet været med til oprettelsen af 4 kørestolspladser ved Simestedå - i samarbejde med den lokale fiskeklub.

På et tidspunkt blev der oprette et udvalg der hed DHF frem mod år 2000, når det nævnes her, er det fordi dette medførte endnu en aktivitet for mig, der beskriver alsidigheden i jobbet. Opgaven lød »Find på noget, rejs rundt i landet – jo skøre des bedre«. Formål var at skaffe medlemmer eller omtale af Dansk Handicap Forbund. Det blev til et totalt gadeteater med sang og musik der kom til at hedde »Det sociale lokkehjul«. Vi fik en masse presseomtale, men desværre kørte dette kun i to år og vi kom derfor ikke hele landet rundt.

I 1998 fik jeg igen lyst til at prøve det politiske arbejde og stillede op som forbundets Landsformand. Jeg blev valgt og med dette kom der helt nye opgaver. Arbejdet med det handicappolitiske, som startede det hele i 1975, var stadig det vigtigste for mig. Det at mennesker med handicap får en anstændig tilværelse var og er stadig det centrale og med det for øje begyndte jeg arbejdet.

Første store udfordring var, da ledsagerordningen var blevet vedtaget og Berlingske Tidende bragte en undersøgelse et halvt år efter, der viste at kommunerne ikke engang havde oplyst borgene om den nye ordning. Avisen ville have en kommentar fra mig om dette. Mit svar var, at når man havde fået pengene (153 millioner) for en vare og varen ikke blev leveret, så måtte pengene fra kommunerne gå tilbage til staten. Det var et rent lykkesvar som bevirkede, at alle TV stationer, ja selv TV 3 og alle aviser ville have uddybende kommentarer. Politikere såvel fra kommunerne som fra Christiansborg kom op på mærkerne og det som det drejede sig om fik et gevaldig skub.

En anden ting jeg mindes er, da Nyrup som statsminister ændrede pensionsalderen fra 67 til 65. Den morgen havde jeg været til et møde aften før i Jylland og sov på et hotel i Skive. Da denne nyhed kom, ringede jeg omgående til hovedkontoret og indkalde til møde om sagen. Om aften kunne man i TV se Formanden for vores socialpolitiske udvalg og undertegnede gå rundt inde i selve borgen for at snakke med alle par-

tiernes socialpolitiske ordfører. Selv socialminister Karen Jeppesen kom til at sige direkte i TV, at det her var noget møg. Vi mødte også statsministeren. Han kom direkte hen til os og sagde at det ikke var meningen, at vi skulle rammes. Denne beslutning ville have betydet, at en med den højeste førtidspension ville miste 108.000 kr. over en to års periode. Senere kom der en følgelov der ændrede det, så nogle fik de handicapkompenserende ydelser til de var 67 år alt efter hvornår man var født.

I 8 år sad jeg som landsformand, men politik er et hårdt håndværk. Mange af dem jeg før samarbejde med begyndte at falde fra. Mit sidste forsøg, som skaffede mig mange modstander i forbundet, var at ændre vedtægterne, så vi fik en anden styreform, der ville inddrage afdelingerne mere i forbundets arbejde på bekostning af hovedbestyrelsen. Når man siger til 31 andre tillidsfolk, at de er overflødige med den post de er så glade for, ja så er resultatet givet på forhånd. Dette gik rigtig op for mig i april 2006. Selvom mange af dem selv havde sagt ja til forslaget et par måneder inden, så falder folk fra, når der kommer modstand. Sådan er spillet og derfor genopstillede jeg ikke på vores kongres i oktober 2006.

De sidste par år har jeg været med i vores lokale Himmerlandsafdelingen, men nu er det også tid til at stoppe her. I 36 år har jeg været aktiv i handicaparbejdet - der er ikke den tillidspost jeg ikke har prøvet. Det har givet mange utrolige op-

levelser. Jeg har mødt mange forskellige spændende mennesker, desværre er der også mange af dem der i gennem årene er faldet fra.

Når jeg spørger mig selv, hvad opnåede vi? Vi fik magten, men var vi i grunden bedre end de tillidsfolk, der sad på magten i 1975? Er samfundet i dag et bedre sted at være for mennesker med handicaps? Ja på nogle punkter er det, men der er stadig lang vej.

Tilgængelighed eller mangel på samme er stadig et stort problem.

Udannelse og arbejde er stadig et stort problem for mange handicappede og man kan spørge sig om, om biler til handicappede der ikke er i arbejde vil være en saga blot?

Hvad vil det kommunale selvstyre betyde? Skal hjælp fra det offentlige være afhænge af, hvor i landets man bor?

Ja må svaret være. Med den kommunalreform Lars Lykke fik skruet sammen som indenrigsminister, har kommunerne i dag fået frit valg på alle hylder.

Et lille eksempel på fremtiden er, at hvis efterlønnen afskaffes som regeringen agter og dem på arbejdsmarked skal have behandlet deres sag først, vil det betyde at almindelige pensionsager vil tage endnu længere tid, da der er i det nuværende system ikke kommer flere sagsbehandlere i kommunerne. Eller vil den nuværende regering lave et pensionsystem der betyder, at man først kan få førtidspension fra man er 40 år og således leve af kontanthjælp til man når den alder?

Ja der er nok at tage stilling til fremover for alle handicaporganisationer og hvis jeg igen var 25 år, som jeg var i 1975, tog jeg gerne og prøvede en gang til.

Jan Jørgensen

**3.-10. april:
20 års jubilæumsrejse til Tenerife**

OBS OBS OBS!!!

**Husk du nu også kan følge med
i foreningens aktiviteter og læse
medlemsbladet på vores hjemmeside:
www.danskhandicapforbund.dk/himmerland**

**Vi vil løbene forsøge at opdatere siden
med nyheder og ændringer i forhold
til vores foreningen.**

Mvh. bestyrelsen

Nem brunsviger (bradepandekage)

Ingredienser:

375-400g. mel
150 g. margarine
2 spsk. Sukker
75 g. gær = 1 ½ pk
1 æg
1 ½ dl. Mælk

Remonce:

250 g. margarine
250 g. brun farin
1 spsk. Kanel
»smeltes og røres sammen«

Margarinen smeltes og mælken tilsættes –rør gæren ud heri, når væsken er tilpas lun. 375 g. mel blandes med sukker + æg, og røres sammen med væsken, tilsæt resten af melet til dejen lige hænger sammen.

Dejen rulles ud med kagerullen, og tilpasses den smurte bradepande.

Remoncen hældes ud over kagen, og fordeles med en dejskraber.

Kagen hæver derefter ca. 15 min. Bages ca. 15 min. Ved 225 gr. Lidt under midterste rille i ovnen.

»Det lune hjørne«

Briller!

Hvornår trænger man til briller?
Det gør man, når man i køkkenet
forsøger at slå rosiner ihjel
med fluesmækkeren

Jamen dog, fru Olsen.
Hvorfor har De sagt Deres unge
lejer op. Han var da sådan
en pæn ung mand. Ja, muligvis.
Men jeg stoler nu ikke på folk,
der dækker deres nøglehul til.

Det er forår og alting klippes ned

(Hilsen til forårssolen)

Det er forår. Alting klippes ned.
Der beskæres i buskadsen og budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.

Jeg blir fem år ældre
ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner,
blir jeg ung!

Lad kun falde, hvad der knap kan stå ...
Men i så fald sku jeg altid komme kryv'nde,
hver gang skatten gir sig til at flå
mine sidste mønter fra mig hver den tyv'nde

Jeg blir tom i hjernen,
træt og tung i sjæl og krop,
men når forårssolen skinner
står jeg op!

Og jeg fægter med min sparekniv.
Men den skraber bare hult i sparerisen.
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.

Jeg har længe nærret en
istap ved min barm,
men når forårssolen skinner,
blir jeg varm!

Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til forstærkning!
Snart skal jeg og mine sidste
tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner,
blir jeg glad!

Tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for 'som solfanger er jeg nu begyndt at forstå,
at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin
runde uden mig,
men når forårssolen skinner,
lever jeg!

POSTSendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen**INDMELDINGSKORT**

Undertegnede ønsker at blive medlem af
Dansk Handicap Forbund.

Jeg er: handicappet ikke-handicappet

Kontingent 2011
Enlige 286 kr.
Ægtepar/ Samboende 429 kr.

Benyt venligst BLOKBOGSTAVER

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./By _____

Fødselsdato: (dag) _____ (måned) _____ (år) _____

Kommune: _____

Telefon: _____

E-mail: _____

Sæt kryds hvis du tillige ønsker at være medlem af én af Dansk Handicap
Forbunds fire specialkredse. Det koster ikke ekstra.

 Forældrekrederen (forældre til handicappede børn 0-18 år) Oplys venligst barnets fødselsår og navn: _____ Ungdomskrederen (unge mellem 14 og 35 år) RYK (rygmarvsskadede) Amputationskrederen

(underskrift af det nye medlem)

Dansk Handicap Forbund
+ + + 11744 + + +
0893 Sjælland USF B

Hans Knudsens Plads 1A, 1.2100 København Ø

Bestyrelsesliste for Himmerlands lokalafdeling 2011

Formand

Jan Jørgensen Tværgade 11, Hornum
9600 Aars Mobil 21 73 85 52
e-mail: jan@dhf-net.dk

Næstformand

Lillian Madsen Skovbrynet 24 Tlf. 98 35 25 53
9240 Nibe Mobil 40 21 75 86
e-mail: lima@youmail.dk

Kasserer

Dorte Vejs Tofteparken 90 Tlf. 48 41 85 12
9600 Aars Mobil 30 61 37 92
e-mail: dorte.vejs@youmail.dk

Sekretær

Gurli Sloth Gartnervangen 14 Tlf. 98 35 33 84
9240 Nibe

Bestyrelsesmedlem

Bodil Holm Kærgaardsvej 16 Tlf. 98 67 71 81
9681 Ranum Mobil 50 91 90 05
e-mail: bodilholm@123dk.dk

Suppleanter

Ninna Hansen Nørdalvej 8, Giver Tlf. 98 62 39 64
9600 Aars Mobil 22 67 31 16
e-mail: ninnalh@yahoo.dk

Jesper Knudsen Nørresøbakken 68 Mobil 20 91 59 83
8800 Viborg
e-mail: j.knudsen@nypost.dk

Forbundets adresse

Hans Knudsens Plads 1 A, 1. - 2100 København Ø Tlf. 39 29 35 55

Deadline

Blad 2 Materialedeadline 9. maj 2011 Udkommer uge 23
Blad 3 Materialedeadline 1. aug. 2011 Udkommer uge 35
Blad 4 Materialedeadline 3. okt. 2011 Udkommer uge 44

Spørgsmål vedr. annoncer rettes til BB Consulting på telefon 98 37 97 70